

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2023

Núm. 6

Presidència de la Sra. Maite Torrent i Pallicer

Sessió celebrada dia 19 d'octubre de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 5614/23, presentat pel Grup Parlamentari Socialista (article 46.4), pel qual sol·licita la compareixença de la Sra. Valentina Milano, professora de la UIB, doctora en Dret Internacional Públic i Relacions Internacionals, i coordinadora de l'estudi sobre la pornografia a les illes Balears *Accés i impacte sobre l'adolescència, dret internacional i nacional aplicable i solucions tecnològiques de control i bloqueig*. 64

II. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 5606/23**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a conclusions de l'Any europeu de la joventut. . . . 65

2) **RGE núm. 5684/23**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, pel reconeixement dels malalts d'Alzheimer, la promoció de l'assistència domiciliària i l'oci adaptat. 69

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Voldria saber si tots els que som aquí som titulars o si hi ha algú en lloc de... molt bé. Sr. Fernández?

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí, Sra. Presidenta, Ares Fernández substitueix Pilar Costa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé.

EL SR. PITALUGA I IVORRA:

Àlex Pitaluga substitueix Irantzu Fernández.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, tot apuntat. Moltíssimes gràcies.

I. Adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 5614/23, presentat pel Grup Parlamentari Socialista (article 46.4), pel qual sol·licita la compareixença de la Sra. Valentina Milano, professora de la UIB, doctora en Dret Internacional Públic i Relacions Internacionals, i coordinadora de l'estudi sobre la pornografia a les illes Balears *Accés i impacte sobre l'adolescència, dret internacional i nacional aplicable i solucions tecnològiques de control i bloqueig*.

El primer punt de l'ordre del dia d'avui consisteix en l'adopció d'acord en relació amb l'escrit RGE núm. 5614/23, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, (article 46.4), pel qual sol·liciten la compareixença de la Sra. Valentina Milano, professora de la UIB, doctora en Dret Internacional Públic i Relacions Internacionals i coordinadora de l'Estudi sobre la pornografia a les Illes Balears *Accés i impacte sobre l'adolescència, dret internacional i nacional aplicable i solucions tecnològiques de control i bloqueig*.

Per a la seva defensa, pel Grup Socialista, la Sra. Sílvia Cano, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies, presidenta. En desembre del 2022 es va publicar aquest estudi sobre la pornografia a les Illes Balears *Accés i impacte sobre l'adolescència, dret internacional i nacional aplicable i solucions tecnològiques de control i bloqueig*. Les conclusions d'aquest estudi, que té un enfocament que és pioner a tot Espanya, per la participació d'un gran nombre de persones, més de 3.500 alumnes i més de 2.500 famílies i 76 col·legis i centres educatius implicats, les conclusions aboquen algunes dades que són preocupants i és que la pornografia forma part de la vida quotidiana dels adolescents i els pares i les mares ni se n'adonen. Mentre que un 15% de les famílies pensen que això no va amb els seus fills, la realitat és que el 90% dels adolescents entre 13 i 18 anys ja han vist pornografia, amb una edat mitjana d'inici que són els 12 anys.

I el que és summament preocupant és que cada vegada més joves, sobretot al·lotes, produeixen pornografia des de la seva habitació, en alguns casos parlem de pornografia infantil que després acaba a plataformes d'internet penjades.

Aquest estudi, que està dirigit per Valentina Milano, professora de Dret Internacional de la UIB, acompanyada d'investigadors com Lluís Ballester, Berta Aznar, Albert Cabello, Sandra Sedano, entre d'altres investigadors, i col·laboracions especials de persones expertes, posen llum amb una sèrie de conclusions que ja es varen presentar en el seu moment a la Comissió de seguiment del Pla autonòmic contra l'explotació sexual de dones, nins i nines, però que consideram, des del Grup Parlamentari Socialista, que seria d'una gran utilitat pública que es pogués presentar aquí en seu parlamentària, a aquesta Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans, Igualtat.

És per açò que des del Grup Parlamentari Socialista demanam el suport als diferents grups perquè puguin venir i comparèixer la directora de l'estudi, i qui ella trobi necessari, per explicar-nos les principals conclusions, tota la part de recomanacions, perquè hi ha un estudi molt exhaustiu de la legislació tant nacional com internacional aplicable a les eines que tenim al nostre abast, i per a nosaltres, com a persones que som a la vida política, serà d'una gran utilitat, i escoltar aquestes recomanacions per abordar un fenomen que és molt complex, que és el consum de la pornografia dels joves a un moment que ells formen la seva identitat personal, el seu cervell es desenvolupa, es desenvolupen també a nivell emocional, relacional, les primeres relacions sexuals, i això també té un impacte tant psicològic com per la igualtat d'oportunitats entre les dones i els homes, perquè els vídeos que veuen són d'un enorme masclisme, de violència física, simbòlica, de misogínia. Per tant, reproduïxen un seguit de valors que ens fan fer passes enrere en la lluita i les conquestes socials de la igualtat entre dones i homes. A més, després els consums problemàtics que poden tenir amb les addiccions i la baixada del rendiment escolar i, sobretot, també, després els problemes de *grooming*, d'explotació sexual infantil, etc.

Per això, demanam el suport de la resta de grups parlamentaris per tal que pugui venir a comparèixer i explicar-nos aquestes conclusions. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltíssimes gràcies, Sra. Cano. Per fixar posicions la resta dels grups parlamentaris, començam pel Grup Parlamentari VOX, per un temps màxim de cinc minuts, el Sr. Agustí Buades, té la paraula.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Moltes gràcies, presidenta. No, jo estic totalment d'acord que comparegui, crec que és un tema molt d'actualitat, és un tema que afecta directament no només els al·lots, sinó les famílies, i em sembla molt oportuna la seva compareixença.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Marta Carrió.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, presidenta. Vull manifestar que donarem suport a la petició de compareixença que la Sra. Cano i el Partit Socialista proposen, creiem que és indicadíssima i de vital necessitat, i crec que, de fet, ha de ser dels reptes que, com a govern i com a parlament, també, perquè crec que hi ha tasca legislativa per fer i per impulsar, haurem d'encarar els propers quatre anys. Perquè la Sra. Cano ho comentava, efectivament, el consum, l'inici de consum de pornografia és als 12-13, però el primer contacte puntual comença als 8 anys que coincideixen, i aquí una reflexió, coincideix amb quan donam el primer telèfon mòbil, en general, als nostres infants.

Crec que és imprescindible, fa poques setmanes, i us convit que el cerqueu, TV3 va fer tres documentals específicament d'aquesta temàtica, i crec que també seria molt interessant que els poguéssiu veure els diputats i diputades que vendreu a escoltar la doctora, perquè acabarà d'enriquir i segurament ens ajudarà a acabar d'entendre tota la informació que ens doni.

I a la disposició es troba MÉS per Mallorca per col·laborar i fer feina en aquesta temàtica. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Carrió. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Joana Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sra. Presidenta. L'accés a les noves tecnologies, plataformes i continguts digitals de cada vegada està més a l'abast dels nostres infants i dels nostres adolescents, amb tot el que representa açò, la preocupació creixent de l'exposició dels nostres joves als continguts pornogràfics i el que açò implica en el seu desenvolupament d'una sexualitat sana i igualitària, fa que ens ho haguem de prendre molt seriosament. I per açò és important que tota la societat, que tots nosaltres siguem conscients del que representa i que treballem d'una manera transversal amb les famílies, amb els docents, amb el personal de les administracions públiques, amb els cossos i forces de seguretat, amb els experts en noves tecnologies, amb els juristes, amb els treballadors, etc., i, per descomptat, amb tots els que nosaltres som aquí, al capdavant de les administracions, perquè és un tema en què no hem de badar, perquè els al·lots tenen molta facilitat per arribar tot i, com bé deia la Sra. Cano, la possibilitat de les famílies de controlar-ho tot és molt difícil.

I permeti'm, ja per defecte professional, que acabi amb una frase dels matemàtics Pitàgores, que deia: educau els fillets i no serà necessari castigar els homes.

Gràcies, presidenta, nosaltres, evidentment farem un vot favorable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Pedro Álvarez.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Abans d'iniciar la meua intervenció diré directament que el Grup Parlamentari Popular donarà suport a la sol·licitud de compareixença de la doctora Milano. És evident que hi ha un estudi que ha comptat amb la participació de unes 6.000 persones a més de 70 centres educatius, té uns resultats que són fidels, que són evidents: som davant d'un problema social creixent, el consum de pornografia per part dels menors d'edat en aquesta comunitat autònoma que va lligat i és inherent a la disposició d'aquests dispositius de tecnologies d'informació.

És preocupant perquè hem de tenir en compte que la pornografia no trasllada una imatge fidel del que hauria de ser una sexualitat sana, unes relacions personals basades en la igualtat, amb el respecte a la dignitat i amb emmarcar una societat plena, una societat íntegra en el segle XXI.

Aposta que donaran suport a aquesta compareixença i esperam obtenir les claus perquè des d'aquest parlament pugem dur a terme noves iniciatives.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltíssimes gràcies, Sr. Álvarez. Crec que no importa ni votar, crec que açò, per unanimitat, assentiment tot.

Idò ja està, per assentiment queda aprovada la petició de compareixença de la Sra. Valentina Milano. Molt bé.

Bé, passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de les proposicions de llei RGE núm. 5606 i 5684/23.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 5606/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a conclusions de l'Any europeu de la joventut.

En primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 5606/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a conclusions de l'Any europeu de la joventut, i crec que serà el Sr. Ares Fernández, molt bé, Ares Fernández, gràcies.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Sí, Sra. Presidenta, moltes gràcies, bones tardes a tots, senyores i senyors diputats. Bé, intentaré no estendre'm massa amb l'exposició d'aquesta proposició no de llei, crec que a l'exposició de motius hem expressat de forma detallada el que a nivell europeu i nacional s'ha desenvolupat en els darrers anys respecte de la política de joventut i amb la intenció de posar les polítiques de joventut en el centre de l'acció institucional, a tots els tots els nivells.

Els darrers anys per a tothom han estat anys convulsos, però coincidiran amb mi que per a la meua generació, per a la gent

jove els ha afectat de forma més particular. Som una generació que de vegades hem hagut de dir que ens hem convertit en una generació de crisi, hem patit les conseqüències de la crisi de la dècada passada, del 2008-2010 quan, després d'una llarga recuperació, vàrem tenir la crisi derivada de la pandèmia, i, una vegada sortits de la pandèmia, tenim els diferents conflictes armats, en especial el conflicte a Ucraïna, que ha derivat en una crisi inflacionista i que, per tant, el que ha suposat és que molts de joves hagin vist que el seu horitzó de futur és més fosc, és més incert, i, per tant, és responsabilitat de les institucions públiques a tots els nivells ser capaços de generar, precisament, aquesta esperança, aquest horitzó de futur i d'oportunitats per a tota una generació.

Hi ha algunes institucions que s'han pres seriosament voler capgirar precisament aquesta situació, com dic, que les persones joves tinguin oportunitats, voler també que les persones joves participin en els processos de decisions de la resta de la ciutadania, que formin part, com dic, de forma activa de la societat. A la PNL exposam que la Unió Europea ho va començar a fer quan va redactar l'Estratègia per a la Joventut, que era, si no m'equivoc, entre els anys 2019 i 2027, on estableix aquesta estratègia, però, és clar, després de la pandèmia de la COVID moltes d'aquestes qüestions varen haver de ser adaptades, tant a nivell europeu com a nivell també nacional.

Després de la COVID, va coincidir que Europa havia anat de reactualitzar la seva estratègia respecte de la Conferència sobre el Futur d'Europa, que, com saben, es va desenvolupar en els anys 2021 i 2022, i dins aquest context la Unió Europea va voler reincidir una vegada més en l'impuls d'aquestes polítiques de joventut i va nomenar l'any 2022 com a Any Europeu de la Joventut. Val a dir que Espanya va tenir, tant a nivell nacional com autonòmic, una participació molt activa en aquest sentit. I les conclusions que es varen extreure d'aquella conferència varen ser 49 eixos, 320 mesures que al final ens donen unes eines molt importants per desenvolupar, com dic, aquestes polítiques de joventut en sentit transversal.

I, ja per acabar, el Govern d'Espanya va haver d'actualitzar la seva estratègia per a la joventut enquadrada en els 2022 i 2030 i, gràcies a això, precisament, va poder redactar el que demanava la Unió Europea a l'Estratègia 2019-2027, amb les adaptacions corresponents al que vàrem viure a la pandèmia de la COVID.

L'Estratègia Espanyola per a la Joventut toca molts eixos: l'emancipació, l'emprenedoria, la formació inclusiva, la salut integral, la mobilitat, la governança jove; en definitiva, com dic, tant l'estratègia espanyola com les conclusions de l'Any Europeu de la Joventut, com la pròpia estratègia europea, ens donen moltes eines, hi ha una feina intensa a nivell europeu, nacional i autonòmic que hem d'aprofitar, que podem agafar aquestes conclusions, que podem materialitzar-les en mesures, que podem, en definitiva, generar, com dic, un nou contracte social amb molta gent jove que ha vist que el seu present i el seu futur per ara s'havia s'havia trencat.

Per això presentam aquesta iniciativa -presidenta, no sé quin temps em queda, si em queda molt, disculpi? Mig minut, doncs, molt ràpidament, com dic, bàsicament tenen aquests 6

punts, van bàsicament des de materialitzar les conseqüències, la diagnosi que es fa des de l'Any Europeu de la Joventut, van també de demanar al Govern d'Espanya el finançament autonòmic necessari per cristal·litzar aquestes mesures, i van també, en particular, que hem volgut introduir aquí, tenim el Pla de recuperació, transformació i resiliència, crec que és important, i acab amb això, demanar al Govern d'Espanya que faci una anàlisi de l'impacte que tenen aquestes mesures per a les persones joves.

Res més i moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fernández. Pel Grup Parlamentari VOX per fixar posicions té la paraula el Sr. Agustín Buades, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Moltes gràcies No sé si és la tercera o la quarta PNL del PSOE, la tercera, o la quarta, no ho sé ara, i encara no n'han presentada cap sobre la derogació del "sí és sí", però els he d'anunciar que ja l'hem presentada nosaltres, per tant, no es preocupin, perquè la pròxima vegada parlarem d'una PNL de la derogació del "sí és sí".

Ara ens trobam amb PNL sobre la Comissió Europea de Joventut, que no se centra en els problemes dels joves, els nostres joves encara no es poden emancipar, els falten els mitjans, hi ha problemes de creixement d'habitatge, inflació, i vostès han governat 8 anys, no és per res.

Objectius d'estratègia i joventut 2030 i l'*Agenda 2030, incluyen políticas de ecologismo radical, que son precisamente las que están causando la ruina y la destrucción de nuestro campo y condenando también a nuestros jóvenes al paro*. El número 1 posa ALMA, està molt bé, però nosaltres ens demanam: no seria millor *¿centrarnos en ayudar económicamente a que no tengan que salir de España para formarse y trabajar?* Sempre miram fora, però no miram cap a ca nostra. Quants joves estan frustrats ara mateix en aquesta comunitat autònoma, perquè no troben feina o la feina que troben és precària, i crec que parl amb coneixement, tenc 5 fills de 30 a 21, cap no fa feina aquí, i les feines que fan on són, a Madrid, València i Alacant, són precàries totalment, perquè alguns s'han casat i, per tenir un pis, és tremend. Aquí ja és impossible, aquí, a les illes, és impossible.

Això sí, PNL sobre els joves, però els joves, i tenc fills i ho puc demostrar, que viuen a Madrid, a València i a Alacant, tenen moltes més facilitats a Madrid, València i Alacant per llogar un habitatge, o viuen tots sols que no estan casats, o ja estan casats, que no aquí.

I ens trobam que presenten una PNL molt guapa, sobre *el Año de la Juventud*, però els problemes d'aquí dels joves segueixen sent els mateixos: encara viuen a ca son pare i sa mare i per llogar un habitatge ho tenen francament malament.

Nosaltres, en el nostre pacte PP-VOX, posam uns punts que ajudaran als joves: *impulsaremos un plan de apoyo a*

emprendedores, autónomos y empleo joven, que implicará, como mínimo, cuota cero para autónomos en los dos primeros años de actividad, mediante la bonificación del cien por cien de la cuota, y modificación del 50% en el tercer año; nueva deducción para autoempleo del IRPF, para inicio de actividad y proyectos de segunda oportunidad; equiparación de los autónomos para familias numerosas en la deducción del IRPF por gastos de conciliación; líneas de microcréditos públicos para jóvenes menores de 35 años para proyectos de start jobs, a amortizar sólo cuando tengan beneficios; eliminación progresiva de todo tipo de coste autonómico, tasas e impuestos, para la constitución y puesta en marcha de una empresa, sea cual sea la fórmula jurídica que adopten; impulsaremos el cheque de formación para trabajadores desempleados, para otorgar mayor libertad de elección en el caso de acceso a cursos; y reformaremos el sistema de ayudas, para que constituyan un verdadero incentivo a la búsqueda de empleo.

Això és ajudar els joves, això és ajudar als joves. Vostè és jove, jo ja no ho som tant, però ho pateixo, perquè fins ara he tengut els meus fills a ca meua i ha estat molt difícil que s'emancipassin, molt difícil que trobessin feina estable aquí i sobretot el tema de l'habitatge, és d'escàndol, és d'escàndol. I vostès han governat 8 anys i estam igual, igual! No han fet res.

Per acabar, crec que ens hem de preocupar menys d'anys europeus *e interesarse por los españoles y dejen ya de desviar la atención hacia los demás, para eludir sus obligaciones y responsabilidades para con sus propios ciudadanos.* I repetesc una altra vegada, vostès han estat aquí vuit anys.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Per fixar posicions, ara toca al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Marta Carrió, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, presidenta. MÉS per Mallorca donarà suport a aquesta proposició no de llei, presentada pel diputat Fernández i pel Partit Socialista. Compartim l'exposició que ha realitzat, les dificultats que tenen els joves i que la generació, a mi no m'agafa tan enfora com al Sr. Buades, però una dècada sí que ja m'agafa, esper que m'arribi, i de fet, a una de les presentacions de l'Anuari de Joventut, que és una iniciativa que tenia IBJove i que, en principi, esper que es mantengui, no constata que canviï, de fet parlava de com una generació havia vist, des de l'any 2008, contínuament, cada vegada que sortia d'una crisi, tornar entrar sistemàticament a una altra crisi, i anava de 5 anys en 5 anys, o de 7 anys en 7 anys, cíclicament agafant diferents crisi econòmiques, que truncaven contínuament el seu procés de desenvolupament vital.

Per tant, crec que és encertat, i jo crec que els marcs generals dels objectius europeus són marcs que s'han de contemplar i que s'han d'adaptar i que, en qualsevol cas, sempre són marcs generals i que llavors els governs han de fer les feines d'abaixar aquests marcs generals a aquests objectius

específics i amb mesures, algunes crec que correctes, citades pel Sr. Buades, algunes altres no, però algunes sí que les compartim.

En qualsevol cas, això, efectivament, és feina en aquest cas del Govern de les Illes Balears. És veritat que jo li donaré suport i res a dir, però sobretot perquè un dels punts és que l'Estat doni el finançament a les comunitats autònomes que necessitin per al desenvolupament, perquè al final el 90% de les competències en política juvenil són de les comunitats autònomes i són els responsables i que, per tant, és aquí on hem de marcar les reivindicacions, però sí que és veritat que, tenint en compte, el mal finançament que pateix aquesta comunitat, és necessari, a part dels debats que puguem tenir sobre el model de finançament, molt més amples i que no són objecte d'aquesta comissió, però sí aquests finançaments puntuals per desenvolupar polítiques concretes.

Res pus, crec que es va aprovar una llei fa un any, una nova Llei de joventut que marcava, entre altres coses, un Pla d'estratègia d'emancipació i que crec que és de les prioritats i dels reptes importants que té aquest govern per endavant.

Moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Carrió. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Joana Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sra. Presidenta. Des de MÉS per Menorca, tenim molt clar que a Menorca i en extensió a totes les illes, ha de ser una terra que garanteixi al joventut totes les eines i oportunitats per poder viure de forma independent i en llibertat a ca nostra. Una terra emancipadora del joventut on es garanteixi l'oportunitat de trobar una feina adequada, la formació i una remuneració digna; un accés a un habitatge a preu assequible i un model d'oci alternatiu i de consum sostenible i saludable.

Hem de recuperar aquest paper de la població joventut en el futur social, polític, econòmic per superar les dificultats en què es troben. Els joves són el present i són el futur de la nostra societat i per açò els hem de tenir molt en compte, hem de fer feina perquè puguin accedir a una bona formació i que aquesta cobreixi les necessitats dels joves i també de l'economia productiva de Menorca i de les illes, en general, per arribar a tenir una economia diversificada, que afavoreixi la mà d'obra qualificada i a la qual els joves se sentin motivats per fer-hi feina.

Hem de desenvolupar programes a favor d'una ocupació digna, que combati la manca d'oportunitats i la precarietat laboral i que permeti l'emancipació del joventut i el retorn del talent jove a Menorca i a les Illes.

Hem de fer feina pel foment de l'emprenedoria juvenil que permeti als joves que s'hagin format a les Illes i fora d'aquestes dur a terme els seus projectes empresarials. Hem de fer feina per garantir l'accés a un habitatge digne a preus populars que

permetin al jovent emancipar-se. Hem de fer feina perquè puguin desenvolupar les seves inquietuds artístiques, culturals i esportives d'oci i de lleure i entre tantes i tantes propostes per al nostre jovent.

Totes aquestes propostes eren al programa de MÉS per Menorca, perquè entenem, com ja he dit abans, que els joves són el futur, però també el present la nostra societat. Hi ha molta feina a fer i hem de seguir fent feina en totes aquestes fites, i ha de ser un compromís de tots i de totes. Per açò, el nostre vot a aquesta proposta serà favorable.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Marta Pereira, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PEREIRA I SANTÍN:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, buenas tardes a todos. Bueno, la juventud es un colectivo discriminado en la actualidad en su acceso al mercado laboral y residencial y, en consecuencia, precisa de apoyos por parte de las administraciones y de la sociedad en general para desarrollar el rol productivo, reproductivo, educativo, transformador y sustentador de la solidaridad intergeneracional y del sistema que le corresponde.

El estado de bienestar necesita adaptarse para afrontar mejor la transición a la edad adulta. Nuestros jóvenes están afectados por un nuevo riesgo social derivado de las dificultades económicas y sociales. El 32% de la población entre 20 y 29 años está en riesgo de pobreza o exclusión, es el grupo de edad con más personas vulnerables económicamente hablando.

La juventud vive con sus padres más tiempo, hace quince años la mitad de los jóvenes entre 25 y 29 años vivían con sus padres, una cifra alta; hoy se ven obligados a hacerlo el 64%, dos de cada tres jóvenes. El desempleo, el abandono escolar, jóvenes poco cualificados y la dificultad en el acceso a la vivienda son factores decisivos. Son necesarias políticas activas que inviertan en el capital humano, tanto a nivel educativo como laboral y social.

En términos de salud mental, nuestros jóvenes han salido bastante alterados de la pandemia, la socialización ha quedado prácticamente restringida durante dos años a las pantallas y redes sociales, hecho que ha mediatizado las relaciones y ha acentuado las tendencias al aislamiento y a la introspección, expuestos a las redes, casi como único escaparate, sin la espontaneidad del contacto directo y de la relación física, tan importante en estas edades de formación de la personalidad.

Muchos adolescentes han visto crecer sus inseguridades y sus miedos, los datos son preocupantes y tienen sesgo tanto de género, las chicas han sufrido más que los chicos, y de renda, a los jóvenes de entornos vulnerables les ha perjudicado más.

Esto ha producido un aumento cuantitativo y cualitativo de casos, una realidad que hay que abordar con recursos y atención específica, tanto en el sistema de salud como en el mundo educativo. Quizás debiéramos empezar a pensar en la salud mental como un problema de salud pública, y no solo asistencial.

En cuanto al programa ALMA, dirigido a jóvenes que ni trabajan ni estudian ni reciben formación, nos parece muy interesante, personas vulnerables en lo que respecta a sus posibilidades de acceder al empleo o a la formación debido a motivos individuales o estructurales, por discapacidad, desempleo de larga duración, calificaciones o capacidades insuficientes u origen migrante. Nos parece un buen complemento a programas existentes de apoyo a la movilidad de los jóvenes, como el Erasmus Plus o el Cuerpo Europeo de Solidaridad, ya funcionando desde hace años y con buenos resultados.

El objetivo del Plan de recuperación, transformación y resiliencia de España es acelerar la recuperación económica y social después de la crisis de la COVID-19 y conseguir incrementar la capacidad de crecimiento a medio y largo plazo. La Estrategia de Juventud 2030 tiene en cuenta lo que establece este plan en todos sus ejes y tiene un carácter complementario al mismo, ya que también aspira a ser un marco de referencia y establecer una hoja de ruta de las políticas de juventud durante la próxima década, sienta las bases y la metodología para dar un salto cualitativo hacia la renovación de nuestro contrato social justo y sostenible.

El nuevo contrato social tendrá que combatir las nuevas brechas de desigualdad y empobrecimiento de la juventud y rehabilitar los procesos de movilidad social ascendente para edificar un sistema de bienestar sostenible en el tiempo y con el planeta. Asimismo, la Estrategia 2030 se alinea con las directrices y recomendaciones establecidas en la Estrategia Europea de la Juventud 2021-2027, que tiene como objetivo promover la participación de los jóvenes en la vida democrática y garantizar que se tengan los recursos necesarios para participar en la sociedad.

La Conferencia sobre el Futuro de Europa tiene el potencial de corregir el rumbo que estamos siguiendo. Por este motivo nunca había sido tan importante recaudar, plasmar y transmitir las ideas de las personas que son y serán el futuro de Europa, sus jóvenes. Toca cederles la palabra y escucharlos, solo así, haciendo que recuperen la autoestima y las ilusiones, volverán a mirar adelante sin recelos, volverán a pensar en un futuro posible, en el que ellos quieran, su futuro es también el nuestro, el de todos.

Por consiguiente, votaremos que sí a esta PNL del Partido Socialista en todos sus puntos.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Pereira. Ara té la paraula, per contradiccions, el grup proponent, per un temps màxim de cinc minuts, Sr. Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sra. Presidenta, encara que faré pràcticament només contradicció a un grup parlamentari, però, en tot cas, agrair el suport de la resta de grups parlamentaris que donaran suport a aquesta iniciativa. El to, a més, de les intervencions, estic molt d'acord amb absolutament tots.

La Sra. Carrió esmentava el finançament necessari autonòmic perquè, efectivament, la gran majoria de les polítiques integrals i transversals en matèria de joventut les executen les comunitats autònomes.

Molt d'acord amb tot el que deia la Sra. Pereira, a més, m'ha agradat molt l'esment que ha fet respecte de la salut mental i les conseqüències, que a la PNL també esmentàvem, que va tenir la COVID, l'aïllament i la situació que vàrem patir i sobretot les conseqüències que han quedat en matèria de relacions socials, sobretot de les persones més joves.

Ja, respecte del Sr. Buades, que feia referència, que criticava aquesta proposició no de llei, que està evidentment vostè en tot el seu dret, miri, Sr. Buades, jo veng aquí a parlar avui de joventut, no sé si em parla d'unes altres iniciatives que els grups presentin o no, venim aquí a parlar de joventut, estaria bé que ens centràssim en aquest debat, i vostè és lliure, com a diputat, exactament igual que jo, de presentar totes les iniciatives que vostè vulgui, no li diré jo a vostè les iniciatives que ha o que no ha de presentar. Si troba que no es parla gaire sobre les qüestions que vostè vol a aquesta comissió, presenti les iniciatives que vostè vol que es discuteixin, tanmateix.

Miri, no fa falta tampoc que em parli de joves, evidentment, molts d'aquí tenen fills, tenen germans, tenen nebots, tenen amics i altres persones, a més de tot això, o a part d'això, són persones joves, hem viscut, no fa falta que m'expliqui la situació de la precarietat de les persones joves, que he viscut jo a altres moments, ara jo em consider una persona privilegiada, però les persones més o manco joves que som a aquesta comissió coneixem veritablement quina és la situació de les persones joves. Hem viscut la precarietat en aquest sentit, hem hagut de fer feina mentre estudiàvem, hem tengut impossibilitat de poder emancipar-nos. Per tant, està molt bé que coincideixi amb això, però no fa falta que una persona com vostè ens vengui a dir ara mateix quina és la situació que tenen les persones joves i intentant adoctrinar, perquè no té gairebé massa sentit.

Jo no he parlat sobre l'Agenda 2030, el que passa és que vostè sent 2030 i sembla que ja té una dèria, ja s'embulla i ja li entra un poc la por, no he parlat de l'Agenda 2030, crec que s'haurien de començar a mirar això en aquest sentit, perquè em sembla ja una qüestió un poc estranya.

Crec que s'hauria de llegir la iniciativa, perquè parla de les qüestions que preocupen la gent jove, la iniciativa que parla de qüestions molt específiques, de traduir les conclusions tant de l'estratègia europea com de l'estratègia espanyola que, fixi's, tota la resta de grups parlamentaris han coincidit que són útils i que podem extreure instruments per tal de desenvolupar mesures que crec, a més, que és una qüestió que hauria de ser (...), però una qüestió d'estat, que ens podríem trobar, però és

que la PNL, fins i tot, al marge de no parlar directament de qüestions materials, parla d'habitatge, parla d'ocupació, parla d'educació.

A més de convidar-lo a llegir la PNL, podria llegir, insistesc, les estratègies, tant europees com espanyola, que jo crec que el poden sorprendre. En tot cas, i la Sra. Carrió li deia, es va aprovar l'any passat una llei de polítiques de joventut actualitzada, on es preveu un pla estratègic, facin vostès feina en aquest sentit i si les mesures que vostès plantegen són positives, jo li diré que el nostre grup parlamentari donarà suport al Govern en aquest sentit.

I ja només per acabar, i ho deia la Sra. Gomila i hi estic absolutament d'acord, hem sentit moltes vegades aquella frase "els joves són el futur, i no em cansaré de dir-ho moltes vegades, sí, i tant, som el futur perquè, afortunadament, ho esper que tots els d'aquí tinguem un futur més o manco llarg, però els joves també som el present, perquè vivim ara, patim ara i contribuïm ara, i tenim el mateix dret que la resta de la ciutadania a prendre part de la nostra societat i a formar part d'aquesta presa de decisions. Per tant, ja és responsabilitat, no només de les persones joves, sinó que tots nosaltres, des de les institucions públiques, que en aquest cas representam més d'un milió de persones, donar resposta a les necessitats de les persones joves. I qui no vulgui discutir sobre les qüestions que afecten les persones joves, doncs òbviament que no ho faci.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fernández. Acabat el debat, passam a votar la proposició no de llei RGE núm. 5606/23.

Vots a favor?

Vots en contra?

En conseqüència, queda aprovada aquesta proposició, per 12 a 1. Molt bé.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 5684/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, pel reconeixement dels malalts d'Alzheimer, la promoció de l'assistència domiciliària i l'oci adaptat.

Passam ara al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5684/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, per al reconeixement dels malalts d'Alzheimer, la promoció de l'assistència domiciliària i l'oci adaptat.

Per a la seva defensa, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Pedro Álvarez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, senyores i senyors diputats. Com vostès saben, l'Alzheimer és una malaltia neurodegenerativa que afecta un nombre cada vegada més gran de persones, tant a les Illes Balears com a la resta del món,

aquesta malaltia no només impacta als pacients, sinó també a famílies, cuidadors i a l'entorn social més proper, que assumeixen una càrrega social, emocional i física significativa.

Baix aquestes premisses, des del Grup Parlamentari Popular hem considerat que mereixia la presentació coordinada de dues proposicions no de llei, una a la Comissió de Salut, que es va presentar, debatre i votar ahir, i una altra a aquesta Comissió d'Assumptes Socials. Recentment vàrem celebrar el Dia Mundial de l'Alzheimer i des del grup proponent consideram que aquesta data és una gran oportunitat per donar visibilitat a aquesta afecció, sensibilitzar sobre la malaltia i per destacar la importància de proporcionar el suport assistencial adequat als pacients i també l'empenta requerida a les seves famílies.

Les neuropaties degeneratives exigeixen l'augment progressiu de l'atenció al pacient i nosaltres, com a representants del poble de les Illes Balears, tenim la responsabilitat d'impulsar el benestar i la qualitat de vida de la ciutadania, entenent aquest terme des d'una perspectiva oberta, que inclogui els malalts d'Alzheimer o qualsevol altra demència, però també els seus familiars i l'entorn personal amb responsabilitat. Només podem construir una comunitat millor quan siguem capaços de desenvolupar unes mesures efectives i correctament implantades a favor del malalt d'Alzheimer o de qualsevol altra demència, i també en benefici del personal cuidador, com a garant de la cura i la dignitat de la persona afectada quan no pugui desenvolupar el seu projecte de vida, és un model basat en l'autonomia de la seva voluntat.

Per tot això, des del Grup Parlamentari Popular presentam aquesta PNL, que consta de tres punts, com vostès bé saben, i que fonamentalment demana que aquesta cambra commemori el 21 de setembre com el Dia Mundial de l'Alzheimer i faci una crida a les institucions a potenciar la recerca a favor de la cura d'aquesta afecció; que la cambra autonòmica insti les administracions competents a potenciar els programes socials d'estimulació cognitiva, així com els recursos del serveis d'ajuda a domicili per a les persones amb deteriorament cognitiu i les seves famílies; i que el Parlament, finalment, insti la Conselleria d'Afers Socials a impulsar un programa que permeti l'oci i promogui la desconexió i la salut mental, també dels familiars dels pacients amb Alzheimer o qualsevol altra afecció neurodegenerativa.

Això és tot, senyories. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Álvarez. El Grup Parlamentari MÉS per Mallorca ha presentat l'esmena [RGE núm. 8017/23](#) i per a la seva defensa té la paraula la Sra. Marta Carrió, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Gràcies, presidenta. Bé, ara exposaré el perquè de la meua esmena, però, en qualsevol cas, vull repetir en aquesta comissió, ja ho vaig fer a la Comissió de Salut ahir, que trobàvem molt adequat presentar dues PNL que es complementassin en la matèria, la d'ahir a sanitat, bàsicament eren temes dirigits a investigació; i, efectivament, quan parlem

de malalties, no només hi ha la malaltia en si, sinó que llavors s'envolta d'altres necessitats no sanitàries, algunes vinculades als cuidadors i de vegades no només als cuidadors, sinó que llavors aquesta persona té unes necessitats d'inserció social i d'incorporació social, que, des de l'àmbit dels serveis socials es pot cobrir, i tots els temes de salut mental en són un clar exemple. Per tant, tenir aquesta mirada àmplia de les coses, la veritat és que és d'agrair.

Jo vaig presentar una esmena al punt 3, per dos motius principalment: el primer motiu està vinculat també al punt 2, tot i que no hi vaig fer una esmena, i l'explic, i és perquè, al final, els serveis i les necessitats dels serveis es vinculen i estan vinculats a dues anàlisis, l'anàlisi de la discapacitat i l'anàlisi de la dependència, i tu arribes a tenir ics nivells de discapacitat o ics nivells de dependència per molts de motius, i un dels motius, entre molts d'altres, és l'Alzheimer, arran d'una malaltia com és l'Alzheimer pots tenir tal nivell de discapacitat. I a mi m'agrada ser rigorosa quan parlem i debatem, i així ho intent, perquè, al final, els serveis no els podem vincular a ics malalties o a ics tal, sinó que han d'estar vinculats a aquest sistema de reconeixement de necessitats, per assegurar-nos que efectivament els serveis arriben a qui més ho necessita i en el moment que més ho necessita.

És veritat que no ho vaig rematar al punt 2, però sí que ho vaig fer en el punt 3, i vaig fer l'esmena, també, per posar de rellevància els programes que ja es fan; és vera que jo crec que se'n poden generar més, però sí que és vera que es treballa i està en marxa el programa Respir, i amb la conversa que vàrem tenir ahir per mirar l'esmena, fins i tot se me'n varen ocórrer d'altres, per exemple l'ampliació dels horaris de centres de dia als caps de setmana, també formen part i també persegueixen aquesta voluntat de donar als cuidadors un temps per a ells mateixos. I vaig fer l'esmena, precisament una perquè un programa que creiem que funciona, que té el Govern i que també tenen els consells insulars, posar-lo de rellevància i demanar-ne l'impuls i, a partir d'aquí. I segona, ho comentava al Sr. Álvarez ahir, li deia que m'havia grinyolat un poc això "d'oci adaptat", perquè, al final, el que necessiten els cuidadors d'aquests pacients és poder disposar de temps per fer el que vulguin, descansar, oci, tasques, etc.

I vàrem coincidir, a més, i vull posar-ho de relleu, que manca fer promoció i visibilitat d'aquests serveis, perquè realment són poc coneguts, i compartim que de vegades, també, són pocs emprats o poc usats per les dificultats d'aquests cuidadors, per aquest sentiment de culpa que tu de vegades tens, de deixar, i que es pot fer una feina de conscienciar i d'eliminar aquest sentiment de culpa, o rebaixar aquest sentiment de culpa perquè s'emprin més.

Bàsicament, en aquest sentit, crec que era una esmena que enriqueix el text. Moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Carrió. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat les esmenes [RGE núm. 8086](#), [8087](#), [8088](#) i [8089/23](#) i, per a la seva defensa té la paraula el Sr. Omar Lamin, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, presidenta, bona tarda, diputats i diputades. La veritat és que coincidirem tots que la reivindicació del Dia de l'Alzheimer és un d'aquells dies que no pot faltar mai dins l'agenda política i institucional, per una qüestió bàsica de justícia, perquè, a més, i compartim l'anàlisi que feien els companys, és una malaltia molt estesa, però molt poc visibilitzada, moltes vegades fruit també d'aquesta manca de consciència, de visibilitat, de culpabilitat, que t'envolta, perquè moltes vegades és una malaltia que no s'entén, que ve d'aquella manera i que va menjant poc a poc i que, evidentment, tu passes de tenir un familiar totalment autònom, a una persona que perd autonomia i independència i que de cada vegada torna més dependent, i que moltes vegades aquest ànim del familiar d'assumir la seva responsabilitat de tenir cura d'aquesta persona i fer les cures i el suport que necessita, de vegades et desborda fins al punt de no adonar-te'n i és quan ja la situació t'ha desbordat, que és quan comences a requerir de serveis.

I aquí és on s'ha de vincular bàsicament, de manera molt important, a l'envelliment progressiu i a l'increment d'esperança de vida, és un element cabdal, molt positiu, però també té unes conseqüències pràctiques sobre la qualitat de vida i el deteriorament que t'acaba generant certa dependència, dependent de la situació de cada persona.

Evidentment, ens trobam davant grans reptes als quals la societat, en general, i les administracions hem de fer front, en forma de polítiques efectives, reals i, sobretot, que responguin a l'esperit de suport i d'acompanyament a la persona en situació de dependència i als familiars, segons el seu desig: de quins recursos vol rebre, de quins recursos i suport necessita la família, en quin moment i de quina forma, també. Crec que en això és cap on hem d'avançar, no oblidar que la persona té una dependència i té una situació que li lleva autonomia, però que no perd drets i que s'ha de respectar aquest dret en tot moment, que la persona pugui, evidentment, mentre pugui fer-ho per ella mateixa, fer-ho per ella mateixa, però en el moment que precisi dels familiars i de l'entorn comunitari que l'envolti que tampoc no perdi mai aquest dret a decidir on vol seguir rebent l'atenció, de quina manera i de qui.

Tot això requereix d'un diagnòstic, de la investigació d'un diagnòstic precoç i d'un aprofundiment en el coneixement de la malaltia a través de la investigació, ahir ja es va tractar, i d'un tractament específic, evidentment no només farmacològic, que també, sinó també d'un tractament que vagi acompanyat d'un establiment de tot un seguit de recursos i de suports que facin que la persona perdi la mínima independència i autonomia possible i que visqui amb la màxima dignitat.

Amb aquest esperit, el Partit Socialista hem presentat aquestes quatre esmenes, que pensam que van..., compartim el fons de la qüestió i, de fet, avançam ja que hi votarem evidentment a favor, perquè és una qüestió que ens preocupa i ens ocupa, però que sí consideram que quan es plantegen iniciatives s'han de fer, evidentment, a partir de les necessitats i del paradigma de com ho viuen les pròpies persones usuàries, dels familiars, en aquest cas, i és aquesta feina de camp que nosaltres hem fet.

Sobretot advocam també per oferir entorns de cura dignes, és a dir, respectar la voluntat i el dret de la persona, que si vol ser atesa a ca seva, com molt bé respecte del Servei d'Ajuda a Domicili i de tots els serveis d'atenció comunitària, i també a partir de les necessitats particulars i específiques de l'entorn familiar. Perquè no només se'n ressent la persona usuària, sinó també els familiars que moltes vegades, de manera silenciosa, quan ja toquen a la porta del servei comunitari és perquè ja estan absolutament desbordats i perquè probablement ells, amb aquest esperit d'ajudar, d'acompanyar la persona dependent, ells es converteixen en un altre dependent, com el cas dels cònjuges i persones familiars que tinguin dificultats.

Per això, nosaltres hem presentat aquestes quatre iniciatives, sobretot perquè també té un vessant importantíssim contar amb la comunitat: serveis socials, salut, i també el tercer sector, que juga un paper cabdal els quals, des d'una visió moltes vegades poc agràida, fan una feina d'organització i d'acompanyament que des de la perspectiva pública, des de l'enfocament públic se li ha de donar i s'han de posar els recursos suficients perquè puguin donar la resposta més transversal possible i, sobretot en termes de garantia. I això ha requerit d'un escut, d'un escut social que també acompanyi les famílies i que els ajudi.

Així que bàsicament és això. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Em sap greu, no el volia tallar perquè dic, ara explica les quatre, però és que... gràcies, gràcies, Sr. Omar, gràcies, molt bé, perfecte.

Torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari VOX té la paraula el Sr. Agustí Buades, per un temps màxim de cinc minuts.

Moltes gràcies.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Muchas gracias. Efectivamente, esta PNL es muy acertada, muchas gracias, porque creo que se ha dado en el clavo.

La demencia es una de las enfermedades crónicas que afecta a la población mayor aumentando su frecuencia con la edad. La aparición de una demencia tipo Alzheimer en un individuo va a cambiar, sin lugar a dudas, su vida y la de su familia. A la persona mayor la enfermedad le origina deterioro en las facultades psíquicas: el primer síntoma es la pérdida de memoria, luego aparece la incapacidad de pensar con lógica, de aprender, de recordar, de planificar su futuro, así como de controlar y/o detener los comportamientos complejos. Todos estos cuadros, además, se acompañan de cambios afectivos o emocionales que alteran aún más la normal convivencia entre el enfermo y quienes le rodean.

En las personas con enfermedad de Alzheimer se añade una progresiva dificultad para realizar las tareas cotidianas e incapacidad cada vez más manifiesta de tomar decisiones sobre su vida y sus cuidados, y todo ello con la poca o nula conciencia de que están enfermos.

Esta situación provoca en las personas que les cuidan una sobrecarga de cuidados al tener que satisfacer continuas demandas. Ante este escenario tan complejo y abrumador, algunos cuidadores se enfrentan, con escasa formación e información, supliéndola con la fuerza del cariño y sin poder evitar que esta carga cada vez sea más pesada y que pueda afectar a su estado de salud.

Es por ello que cuando a un mayor se le diagnostica la enfermedad de Alzheimer también se está anunciando un cambio de estilo para sus familiares y sobre todo para su cuidador principal. La enfermedad conlleva en la mayoría de los casos dos pacientes al mismo tiempo: el mayor enfermo, que es al que se ve que llevan a la consulta, al que cuidan con síntomas de la enfermedad de Alzheimer, y su cuidador de demencia con trastornos de conducta o incapacitado. Otro es el cuidador principal, que sin duda es el paciente oculto de la enfermedad, y que precisa de igual manera atención, dedicación y consejo para disminuir su sobrecarga física y psicológica.

Así, durante el tiempo que dura la enfermedad del Alzheimer, que en líneas generales son bastantes años, el mayor enfermo requiere cuidados cada vez más complejos y continuados; estos frecuentemente son prestados en solitario por sus cónyuges, hijas, hijos, nueras, yernos, hermanos, hermanas, afectando a sus actividades cotidianas y a sus relaciones con los otros familiares. Estas demanda de cuidados continuados provoca en el cuidador unos efectos negativos sobre su estado de salud, que son conocidos como sobrecarga. Este es el motivo por el cual el cuidador debe ser asesorado y atendido, junto con su familiar enfermo, para saber cuidarse y hacer frente a las situaciones de difícil manejo en el seno de la unidad familiar.

Frente a esta situación tan demandante no se debe olvidar la importancia que tiene cuidar al cuidador y enseñarle a cuidarse, por ello, ante toda atención, apoyo, consejo y cuidados que se oferten para la persona mayor con demencia, debe de valorarse al lado de la situación del cuidador principal, si queremos que realmente los cuidados dados sean en calidad.

Además, las prestaciones por cuidados en el entorno familiar, según el dossier de traspaso de poderes de esta legislatura han pasado de 7.700 en 2015 a 20.400 en 2023. El índice de envejecimiento, que es el que mide la población mayor de 75 años en comparación con la población menor de 16 años, también ha subido, en 2017 era el 96% y hoy... bueno, el año pasado, en 2022, era el 108%.

O sea, estamos en un invierno demográfico con graves implicaciones sociales y económicas y por eso nos parece muy adecuada esta PNL porque la Conselleria de Famílies i Afers Socials tiene que saber jugar a la estrategia, y lo que nos viene es una carga de trabajo enorme, como se ha visto en estos últimos años, ocho años con el aumento de cuidados en el entorno familiar, que ya he dicho que hay por lo menos 15.000 personas más, y que, por tanto, creo que es un tema prioritario, y VOX va a apoyar esta PNL.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buades. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Joana Gomila, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sense cap dubte, de cada vegada més s'incrementa el nombre de persones afectades per la malaltia d'Alzheimer i l'envelliment de la població també hi té molt a veure.

És molt important donar respostes a les necessitats dels familiars i malalts perquè siguin atesos en totes les seves etapes evolutives i alhora ajudar a pal·liar els efectes d'aquesta malaltia, així com prevenir i endarrerir el deteriorament de les persones afectades i donar molt de suport a les famílies i cuidadors, així com treballar en la seva prevenció.

L'Alzheimer ha de ser un repte compartit, hem de fer front a una malaltia que els experts denominen "de l'oblit", però que, a més a més, resulta ser un trastorn neurodegeneratiu que encara ara es manté socialment oblidat.

Tot i que són importants les commemoracions per visibilitzar la malaltia i la necessitat de seguir-hi fent feina, no n'hi ha prou a recordar-ho, sinó que hem d'actuar d'una manera ràpida i decidida. Està molt bé que es faci una crida a les institucions per potenciar la recerca de la cura i augmentar el finançament de les polítiques assistencials a malalts i famílies, però són vostès, senyors del PP, que ara gestionen el Govern balear, els consells insulars, i són vostès que han de posar fil a l'agulla per poder posar solucions i no només bones paraules; està a les seves mans augmentar el finançament, està a les seves mans potenciar programes socials, està a les seves mans reforçar els recursos dels serveis d'ajuda a domicili, està a les seves mans promoure aquest programa d'oci.

A nosaltres, des de MÉS per Menorca, ens hi trobaran, perquè tot el que millori el benestar de les persones de Menorca i de totes les illes tindrà el nostre suport. Treballar per la millora de vida de les persones que pateixen la malaltia d'Alzheimer i dels seus familiars i cuidadors és un deure i una obligació de tots nosaltres.

El suport als ajuntaments i als consells insulars per poder dur a terme iniciatives i millores o nous equipaments públics és imprescindible, són les administracions més properes als ciutadans, les que viuen al costat de les persones que pateixen la malaltia i dels seus cuidadors i familiars, són els nostres vesins i vesines, i li puc dir, per experiència, com a exbatlessa de Ciutadella, li puc assegurar que qualsevol passa que es faci s'agraeix i molt: a Ciutadella vam obrir, per exemple, un centre d'autonomia que, la veritat, ha obtingut una resposta molt important i ha fet que moltes persones que es troben a l'inici d'aquesta malaltia puguin fer activitats per poder-ho d'alguna manera aturar una miqueta, i va ser una iniciativa que es va posar molt en valor, però per a açò necessitava el suport de les administracions, tant dels consells com també del Govern balear.

Tots sabem que són situacions molt dures, la gent que ho hem patit sabem que els malalts... veiem perdre a una persona les seves facultats, veiem com comencen a desconèixer el món i les seves pròpies famílies, veiem com deixen de ser qui són. Necessitam, per tant, més places de dependència als centres de dies, més centres d'autonomia per fer activitats per retardar la malaltia, necessitam augmentar els serveis d'assistència a domicili, fer tallers per als cuidadors perquè es puguin sentir acompanyats, posar places de Respir perquè els cuidadors i les famílies puguin descansar.

És evident que hi ha molta feina a fer amb una malaltia que cada dia la pateixen més persones i que l'envelliment de la població l'ajuda, i no poc.

Tot i que crec que la PNL és molt poc concisa, que podrien haver-hi posat un compromís més fort, així i tot tindran el nostre vot favorable a aquesta proposta. A totes les esmenes que vostès acceptin, tant de MÉS com del PSOE, també hi donarem suport.

I, bono, esperar i desitjar que sigui un tema en el qual ens hi posem molt seriosament perquè, la veritat, per a la gent que ho pateix i també les seves famílies són malalties molt males de dur, molt males d'afrontar, sobretot perquè perds aquella persona estimada que, d'alguna manera, a poc a poc es dilueix entre ella mateixa, i les famílies i els cuidadors necessiten tenir aquest suport i aquests espais on puguin atendre'ls bé i a la vegada també es puguin cuidar ells.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gomila. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proposant si vol una suspensió de la sessió o podem continuar. Podem continuar.

Idò, intervenció del grup proposant per fixar la posició i assenyalar si accepta les esmenes o no, per un temps màxim de cinc minuts.

Moltes gràcies.

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Moltes gràcies, presidenta. Amb el seu permís, abans d'informar els companys d'aquesta comissió sobre el sentit d'acceptació o no de les diferents esmenes que s'han presentat, li agrairia a la Sra. Gomila que si trobava que era poc concisa aquesta PNL hagués pogut fer les seves aportacions com a grup.

Vull aprofitar, perquè consti en acta, que agraesc, com a grup parlamentari, el to de totes aquestes intervencions, he estat, la veritat, he passat gust, he gaudit de poder fer aquest debat tant avui, a la comissió, com totes les intervencions que hem tengut fora d'aquest parlament, ja sigui en persona, com per via telefònica, per establir sinergies i trobar punts en comú a l'hora de poder tirar endavant aquesta proposta.

Respecte de les diferents esmenes que s'han presentat, seguiré l'ordre de registre: primer tenim la 8017, presentada per la diputada Carrió, acceptarem aquesta esmena. Vàrem tenir un intens debat ahir per telèfon sobre els capítols pressupostaris, fins i tot als quals s'havien de referir aquestes mesures, diguem, amb l'objectiu de donar un descans als familiars dels malalts amb Alzheimer. Vàrem convenir que s'ha d'enfortir aquest programa Respir, que és una de les claus del gaudi del temps d'oci i del descans. I també l'acceptam amb l'objectiu, amb el convenciment que, mitjançant aquesta PNL, es pugui donar visibilitat a una eina pública, com és el programa Respir, que necessita encara més publicitat perquè la gent el pugui conèixer.

Quant a l'esmena 8086, dels companys del PSIB-PSOE, presentada pel diputat Lamin, és l'esmena que fa referència al punt 1 de la part dispositiva, l'acceptam en la seva integritat. Vull dir, podem substituir la seva proposta de text per la nostra, perquè millora i completa la redacció d'aquesta PNL.

L'esmena 8087, també del Partit Socialista, és un nou punt, és el punt 3bis, que insta els consells insulars, els ajuntaments i el Govern a seguir impulsant el Pla d'infraestructures en la construcció de centres de dia projectats i de nou centres de dia. Només faltaria que aquest govern no continués la feina iniciada per l'anterior executiu, en són exemples les pròximes obertures del centre de Son Xigala o de Sant Lluís i una dotzena de projectes més que es troben en execució. Per tant, també serà acceptada.

Quant a l'esmena 8088, referida al desenvolupament de programes grupals adreçats a compartir espais i experiències per adquirir coneixements i eines comptant amb el tercer sector, no hi podem estar més d'acord. El tercer sector juga un paper fonamental dins la societat, mereix tot el suport per part de les institucions i pot ser una eina més a l'hora de preveure aquesta salut mental de l'entorn de les persones que tenen demències o Alzheimer. Això sí, proposaríem a aquesta esmena 8088 una transacció per canviar la numeració, senzillament està numerada com 4 bis, proposaríem que fos com a 3 ter, més que res per seguir la numeració...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., o la 5, sí, és que l'anterior estava numerada com a 3 bis. Idò, 4 i 5, perfecte.

Finalment, l'esmena 8089 feia referència, diguem, modificava el punt 3 de la part de la part resolutiva, hi estam completament d'acord, evidentment, la Conselleria de Famílies i Afers Socials, com tot el Govern, ha d'actuar sota uns principis de responsabilitat i eficiència. Ahir vàrem parlar per telèfon el diputat Lamin i jo sobre concretament el concepte de la targeta cuidadora, que és una targeta demandada per diversos sectors. Consideram que és una bona iniciativa, aquest diputat desconeix exactament quin és el full de ruta a l'hora d'implantar-la, aquest govern només fa cent dies que ha arribat, i ara mateix ens han de permetre, com a grup que està a l'executiu, que primer es doni resposta a aquestes necessitats urgents, com són les 10.000 persones, que estan en llista d'espera per a una valoració dependència.

Encara i tot, vull deixar també aquí constar en acta la disposició d'aquest grup a estudiar aquesta iniciativa, i si es presenta una PNL o presentar-la conjuntament per poder desenvolupar aquesta proposta.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Álvarez. Llavors, hem de passar a votació amb les esmenes que el Partit Popular ha acceptat. No ho era així?

(Remor de veus)

Llavors, si ho veieu bé, passam a votació punt per punt amb les esmenes... bé, adherint, afegint les... o canviant els punts amb les esmenes que els diferents partits polítics heu aportat.

Llavors, el punt número 1, que és amb l'aportació del Partit Socialista, amb l'esmena 8086, passam a votació.

Vots a favor?

Punt número 2, que quedarà talment, llavors, punt número 2.

Vots a favor? Molt bé.

Punt número 3, amb l'esmena de MÉS, la RGE núm. 8017.

Vots a favor?

Punt número 4, amb l'esmena 8087.

Vots a favor? Molt bé.

Punt número 5, amb l'esmena 8088.

Vots a favor?

Ha estat un èxit açò. Moltes gràcies. Llavors, queda aprovadíssim açò. Molt bé.

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 5684/23, per al reconeixement dels malalts d'Alzheimer, la promoció de l'assistència domiciliària i l'oci adaptat.

I, com que no hi ha res més, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
